

Ad Timotheum II

loquentiū quenon oportet. Volo autem iuniores nubere filios procreare. matres familias esse. nullam occasionem dare aduersario maledicti gratia. Jam enim quedaz conuerse sunt retro post satanam. Si quis fidelis habet viduas suministrat illis: ut non graue tur ecclesia. ut his que vere vidue sunt sufficiat. Qui bene presunt presbyteri duplice honore digni habeantur maxime qui laborant in verbo et doctrina. Dicit enim scriptura. Non infrenabis os boui trituranti. et dignus est operari mercede sua. Aduersus presbyterium accusationē noli recipere nisi sub duobus aut tribus testib⁹. Deccātes corā omnibus argue: ut et ceteri timorem habeant. Tector coraz deo et xpo iesu et electis angelis ei⁹ ut hec custodias sine pīudicio: nihil facies salteram p̄tez declinando. Nam cito nemini imposueris neq; cōmunicaueris peccati alienis. Tēipsum castuz custodi. Noli adhuc aquaz bibere: sed modico vino vtere ppter stomachum tuum et frequētes tuas infirmitates. Quorundam hominuz peccata manifesta sunt p̄cedentia ad iudicium. quorundam autē sequuntur. Similiter et facta bona manifesta sunt et que aliter se habet abscondi non possunt.

VI

Quidam apōlō ep̄os ad corīdā pau- perū i burio dñi et doctrina blasphemetur. Qui autem fideles habent dominos nō cōtemnāt. qz fratres sunt: sed magis seruant qz fideles sunt et dilecti. qz bñficiū participes sunt. hec doce et exhortare. Si qz aliter doleret. et nō acq̄escit sanis sermonib⁹ dñi nr̄i iei- nae. su xpi. et ei que fm̄ pietatem est doctrine. superbus nihil sciens: sed languens circa qstiones et pugnas verborum. ex quibus oriūtur inuidie cōtentioēs blasphemie suspitiones male cōflictatioēs hominū mente corruptorum. et quia x̄itate p̄uati sunt. existimantib⁹ questum esse pietatēs. Est autē quest⁹ magn⁹ pietas cum sufficiētia. Nihil enim intulimus in hūc mundū. haud dubiu⁹: qz nec auferre quid possimus. Habetes autē alimenta et qz bus tegamur: his cōtentis simus. Nā qui volūt diuites fieri. incidūt in temptationē et in laqueū diaboli. et desideria multa iutilia et no- ciua: qz mergunt homines in interitū et p̄ditionem. Radix enim oīuz malorū est cupiditas quā qdam appetentes errauerūt a fide et inservierūt se doloribus multi. Tu autē o hō dei hec fugē. Dēclarare xpo iusticiā. pietatem fidem. charitatem. patientiā. māsuerūcinez. Certa bonū certamē fidei. apprehēde vitam eternā: si qz vocat̄ es et cōfessus bonā p̄fessio-

nem corā multū testib⁹. Precipio tibi corā deo qz iustificat oīa et xpo iesu qz testimoniu⁹ reddidit sub pōtio pilato bonā cōfessionem ut serues mādatū sine macula irrep̄hensibili vsc⁹ in aduentū dñi nr̄i iesu xpi quez suis tpib⁹ ostendet beatus et solus potens rex Apoc. 19.c. regū et dñs dñiantium: qz solus h̄z imortali- tate. et luce habitat inaccessibilez: quē null⁹ hoīuz vidit. sed nec videre pot. cui honor et imperiū sempiternū amen. Biuitib⁹ hui⁹ se- culi p̄cipe non sublime sape. neqz sperare in incerto diuitiaz: s̄ in deo viuo qz p̄stat nobis oīa abūde ad fruendū: bñ agere. diuites fieri in bonis opibus. facile tribuere. coicare. thesaurizare sibi fundamētū bonū in futurū ut app̄hēdāt bonā vitā. O thimotee depo- sitū custodi deuitans pphanas vocum no- uitates et cōpositioēs falsi noīis sc̄iētē quaz quidam p̄mittentes circa fidem exciderunt. Gratia tecum. Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad Thimotheum p̄ma
Incipit argumentum in ep̄lam secundam.

Tem thimoteo scribit de exhortatione martyriū et de oī regla x̄itati et qd futurū sit tpib⁹ nouissimis et de sua passiōe. scribēs ei ab vrbe romā.

Explicit argumētū. Incipit ep̄la Pauli ad Timotheum secunda. Caplīm I

Dulus apls iesu xpi per voluntatem dei fm̄ pmissiōē vite qz ē in christo iesu: timotheo charissimo filio: ḡra et misericordia et par a deo p̄fētū et xpo ihu dño nr̄o. Bratis ago deo meo: cui seruio a p̄genitorib⁹ meis ī cōsciētia pura: qz sine ītermisiōē habeā tui memoriā ī orationib⁹ meis nocte a ē die deli- derans te videre. Memor lachrymarū tua rum. et gaudio implear. Recordationē ac- cipiens eius fidei qz ē in te nō ficta: qz et habi- tauit primum in aūia tua loide et matretua eunice: cert⁹ sū aūt qz et in te. Propter quam causā amoneo te. et resuscites grāz dei qz clīt in re p̄ impositionē manū meaz. Nā enim dedit nob̄ de sp̄m timoris et virtutis et dilectionis et sobrietatis. Noli itaq; erubescere testimoniu⁹ dñi nostri neqz me vincutum eius et collabora euangelio fm̄ virtutem dei: qui nos liberauit et vocauit vocatione sua sancta. Non fm̄ opa nr̄a. et fm̄ p̄positum suu⁹ et Ad. abī. 3. b. ḡam qz data est nob̄ in christo iesu ante tpa secularia. Manifesta est autē nunc per illu- minationēz saluatoris nostri iesu christi. qui destruxit quidē mortē. illuminauit autē vitā et incorruptionē p̄ euāgeliū: in quo possit sū ego p̄dicator et apls et mḡ gentium. Ob

Deutro. 25.
B

A
Induct apōlō ep̄os ad corīdā pau- perū i burio dñi et doctrina blasphemetur. Ead. 5.
Job. 1.

L
Ead. 10.
1 Th. 2. v.

B

A

Induct apōlō timoteo scribit de exhortatione martyriū et de oī regla x̄itati et qd futurū sit tpib⁹ nouissimis et de sua passiōe. scribēs ei ab vrbe romā.
Bbo. 1. a.

B

C

Ad. abī. 3. b.

D

Ad Thymotheum II

quā causam etiā hec patior: s nō confundor
Sicē em̄ cui credidi et certus sū: qz potēs ē
depositū meū ūare i illū dīe. Formā habe
sanox vborz q a me audisti i fide et in dilecti
one in xp̄o iesu. Bonū depositū custodi per
sp̄nsc̄m qui habitat in nobis. Sc̄isē i b̄ q
auersi sunt a me oēs qui in asia sūt. ex qb̄ est
philet̄ et hermogenes. H̄et misericordiam
dñs onesifori domui: q̄a sepe me refrigera
uit: et cathenā meā nō crubuit. sed cū rhomā
venisser sollicite me q̄stuit et iuenit. H̄et illi
dñs iuenire misericordiā a deo i illa die. Et
quā ephe i mistrauit mibi. tu meli' nosti.

A
Sollicitat' a.
postol' timo
thē ad ere
quēdū p̄dica
tiōis officium
ac monet ip̄z
iuenilia de
sideria fuge
re.

1. Cor. 9. b.

B

C
1. Cor. 3. b.

D
1. Thī. 4. b.
1. Thī. 6. c.
ad. Titū. 3. c.

tet litigare. s māsuetuz esse ad oēs. dociblez
patientē cum modestia coripientē eos q̄ resi
stunt v̄tati. ne q̄n̄ deus det illis penitentiaz
ad cognoscendā v̄tatem. et resipiscāt a dia
boli laqueis a quo captiui tenent ad ipsius

H voluntatem.

Hoc aut̄ scito q̄ in nouissimis dieb̄ i
stabūt tpa piculosa: et erūt hoies se
ipos amates. cupidi. elati. superbi. blasphem
i. parētibus nō obediētes. ingrati. scelesti
sine affectione. sine pace. crimiatores. incōti
nentes. imites. sine benignitate. pditores.
pterui. tumidi. et voluptatū amatores magl
q̄ dei: h̄ntes speciem quidē pietatis. v̄tutes
aut̄ eius abnegātes. Et hos deuita. Et his
em̄ sūt qui penetrat̄ domos et captiuos du
cunt mulierculas oneratas peccatis q̄ ducū
tur varijs desiderijs. semp discētes et nunq̄
ad scientiā v̄tati pueniētes. Quēadmoduz
aut̄ iānes et mābres restiterunt moysi. ita et
hi resistunt v̄tati. hoies corrupti mente. re
probi circa fidem. s v̄ltra nō pficiēt. Inspiri
entia eni eoꝝ manifesta erit oibus. sicut et il
loꝝ fuit. Tu aut̄ assecut̄ es mēa doctrinā in
stitutionem. ppositum. fidē. lōganimitatez.
dilectionem. patientiā. psecutiones. passio
nes q̄lia mihi facta sunt antiochie. iconio. li
stris q̄les psecutiones sustinui. et ex omnib
eripuit me dñs. Et omnes qui p̄ voluntvi
uere in xp̄o iesu psecutionez patientē. Nali
aut̄ homines et seductores pficiēt in peius:
errātes et in errorē mittentes. Tu v̄o pma
ne in his que didicisti. et credita sūt tibi. sci
ens a quo dederis. Et q̄ ab infātia sacras
litteras nosti q̄ te possunt instruere ad salutē
per fidem q̄ est in christo iesu. His enim scri
ptura diuinit̄ inspirata v̄til̄ est ad docēdum
ad arguendū. ad coripiendū. ad erudiēdū
in iusticia et pfect̄ sit homo dei ad oē opus
bonum instructus.

Testificor corā deo et iesu xp̄o qui iu
dicaturus est viuos et mortuos. et p
aduētum ip̄i et regnum ei'. predica v̄bum
insta oportune: impotune argue. obseca.
increpa in om̄i patientia et doctrina. Erit eni
tēpus cū sanā doctrinā nō sustinebunt. s ad
sua desideria coaceruabunt sibi magistros
pruriētes auribus. et a v̄tate quidē auditū
auertent: ad fabulas aut̄ querentē. Tu v̄o
vigila. in omnib' labora. opus fac euangeli
ste. misteriū tuū implē: sobrius esto. Ego
eni tā delibor. et tēp' resolutōis mee instat.
Bonū certamē certauī. cursū p̄summaui. si
dem ūauī. In reliq' reposita est mihi corol
na iusticie: quaz reddet mihi dñs in illa die
iust' index. Nō solum aut̄ mihi. s et bis qui

A
1. Thī. 4. a.
2. Pe. 3. a.
Dicitur ap̄le
thymotheum
ad pdicandū
pp̄ falsos
pdicatorū m̄
tiplicatiōis fu
turam et iam
iuxcoartaz ac
ponit thymo.
tbeī monitio
firmatur.

L

D

B
BPredicē aplē
multiplicatiō
ne malorū at
vitorū cuj' dī
nūtiātōe su
martirij. e
aduentiū tbi
motheti adi
flagiat. et
micos salutē

B

Ad Titum

delegunt aduentum eius. Festina ad me venire cito. Demas enim me reliquit diligens hoc seculum et abiit thessalonica: crescens in galatiam: titus in dalmatiā: lucas est mecum solus. Marcum assume et adduc tecum: est enim mihi utilis in ministerio. Tychicus autem missephesū. Penulā quā reliqui troade apud carpum veniens affer tecum et libros maxime aut et membranas. Alexander erat multa mala mihi ostendit: reddet illi dominus in ope eius: quē tu deuita. Valde enim restitut verbis nr̄is. In p̄ma mea defensione nemō mibi assuit: sed oīs me dereliquerūt nō illis imputet. Dominus autem mibi assistit et confortauit me: ut p̄ me p̄dicatio impleat: et audiāt omnes gentes: et liberar̄ sum de ore leonis. Liberavit me dñs ab omni ope malo: et saluum faciet regnum suum celeste: cui gloria in secula seculoꝝ. Amen. Saluta priscam et aquilam et onesiteri domū. Erastus remansit corinthi trophimū autem reliqui infirmū myleti. Festina ante hyemē venire. Salutat te eubolus et pudens et linus et claudia et fr̄es omnes. Dominus iesus xp̄s cum spiritu tuo. Gratia vobiscum. Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad Timotheū secūda. Incipit argumentū in ep̄lam ad Titum.

Titum cōmōnes facit et instruit de cōstitutiōe p̄sbyterij: et de spiritali cōuersatione et hereticis vitandis qui traditionibus iudaicis credunt: scribens ei anicopoli.

Explicit argumentum. Incipit ep̄stola Pauli ad Titum. Capitulum I

Adam instruit apostolū q̄les debeat ep̄iscopos ordinare et quo malū sunt incepāti.

De dei: aplūs autem iesu christi s̄m fidem elector̄ dei: et agnitionem veritatis: que s̄m p̄petuam est in spēm vite eterne quam promisit qui non mentitur deus ante tpa secularia: manifestauit aut̄ tpbis suis verbū suū in p̄dicatōe: q̄ credita est mihi s̄m p̄ceptum saluatoris nostri dei: tuto dilecto filio s̄m cōmūnē fidē: gratia et pax a deo patre et christo iesu saluatori nostro. Ihesus rei gratia reliqui te crete ut ea q̄ desūt corrīgas: et p̄stituas p̄ civitates p̄sbyteros sicut et ego disposui tibi si quis sine crīmī ē vniꝝ vxoris vir: filios habens fideles nō in accusatione luxurie aut non subditos. Oportet enim ep̄m sine crīmī esse sicut dei dispensatorem non sup̄bum: nō iracundū: nō vinolentum: non p̄cūsorem: non turpis lucri cupiū: sed hospitale: benignū: sobrū: iustum sanctū: cōtinente: amplectentem eū qui s̄m

doctrinā est fidē sermonē: vt potens literari in doctrina sana: et eos qui cōtradiunt arguere. Sunt em̄ multi etiā inobedientes: vaniloqui et seductores maxime qui de circūcisiōe sunt quos oportet redargut: qui vniuersas domos subuertunt: docētes que non oportet turpis lucri gratia. Dixit q̄dāz ex illis p̄prius ipsoꝝ p̄pheta. Cretēs semper mendaces: male bestie vētris pigri. Testimoniuꝝ hoc verū est. Quā ob causāz increpa illos dure ut sani sint in fide: nō intendētes iudaicis fabulis et mādatis hoīm auerſentium se a veritate. Omnia munda munīdis: coinqnatis autem et infidelibus nihil ē mūdū: s̄ coinqnate sunt eoz et mens et p̄sciēntia. Cōfitemēt se nosse dēū: factis auzē neant cuꝝ sint abominati et incredibiles et ad

omne opus bonū rep̄obi. II

Tu aut̄ loquere q̄ decent sanam doctrinam. Genes ut sobrū sint: pudiēci prudentes: sani in fide: in dilectione: in patientia. Anus sūliter in habitu sancto: nō ciminatrices: nō multo vino seruientes: bene docentes ut prudentiā doceant. Adolescētulas ut viros suos ament: filios suos diligēt prudētes: castas: sobrias: domū curā habentes benignas: subditas viris suis: ut nō blasphemetur verbum dei. Juvenes sū militer hortare ut sobrū sint. In oībus teipsum p̄be exemplū bonoꝝ operū in doctrina in int̄: gritate: in grauitate. Verbū sanum ir reprehēsibile ut is qui ex aduerso est vereat nihil habens malum dicere de nobis. Seruos dñs suis subditos esse: in oībus placētes: non p̄tradicētes: nō fraudātes: s̄ i oībū fidem bonā ostēdētes: ut doctrinā saluatoris nr̄i dei ornēt in oībus. Apparuit enim gratia dei: et saluatoris nostri oībus hoībū erudiens nos: ut abnegantes ipiētātē et secularia desideria: sobrie et iuste et pie viuam̄ in hoc seculo expectātes beatā spēm et adūtū glorie magni dei et saluatoris nostri iesu xp̄i qui dedit semetip̄su p̄ nobis ut nos redimeat ab oī iniqtate: et mūdaret sibi pl̄m acceptabilē sectatorē bonoꝝ operē. Hec loquere et exhortare: et argue cū omni ipero. Nemo te p̄temnat.

Habone illos p̄incipibus et potestibū subditos eē: dicto obedire: ad omne opus bonū paratos esse: nemine blasphemare: non litigiosos esse: sed modestos omnē ostēdētes mansuetudinē ad omnes hoīes. Eram̄ enim aliqui et nos insipientes et increduli: errantes: suiētes desiderijs et voluptatibus varijs: si malicia et iuidia agētes et viles: odiētes inuicē. Cū aut̄ benignitas

Ap̄l's titū ita struit ad illo mandū exiētētes in statu se nū: iuuenili ac serulli.

B

Eph. 6. 4.
Col. 3. 20.
1. Pe. 2. 6.

D

A
Ostēdit apl's quō populus debeat se habere erga p̄nicipes cum ratione dicti at. erga hereticos et annēctis salutatioñem.

B

I